

HOGANOV LEŠINAR

MAGIČNI VETAR

Golconda

SCENARIO: Đanfranko Manfredi
CRTEŽ: Paskvale Frizenda

NASLOVNA STRANA: Andrea Venturi
NASLOV ORIGINALA: Il mostro di Hogan
ORIGINALNO OBJAVLJENO: 1. januar 2000.

HOGANOV LEŠINAR
MAGIČNI VETAR

BLIZARD GAZETA

VESTI SA GRANICE

PAKAO U BOJI

Davne 1628. godine, negde oko Rio Grandea u Nju Meksiku, jedan nepismeni kauboj po imenu Luis de Rivera sklopio je pakt sa āavom. Luisova najveća slabost bile su žene, pa je zbog toga pribegao korišćenju indijanske recepture za napitke za osvajanje ženskih srca. Eksperiment mu je uspeo, pa je Luis rešio da za ostvarivanje svojih ciljeva upotrebi i magiju. Neki rob, crnac, sa āavljim likom istetoviranim na nozi, prodao mu je knjigu prepunu crteža najrazličitijih demona i ubedio ga da će, ako se potpiše na nju, zvanično sklopiti pakt sa samim nečastivim. Nedelju dana kasnije, kad je malo razmislio i prepaš se od mogućih posledica svoje nepromišljenosti, Luis je pocepoao iz knjige stranicu na kojoj se potpisao. A onda se priključio nekom karavanu kao gonič mula. Putovanje karavana propratila je serija užasnih događaja, jedan od njih je bio i neobuzdani stampedo stoke, zbog koga su im i kola stradala. Luis se osetio odgovornim za nesreću i ispovedio je svoju tajnu svešteniku koji je bio u pravnji karavana. Fratar ga je prijavio inkviziciji u Santa Feu, gde su mu i sudili, ali kako je izgledalo kao da se iskreno pokajao, sud se pokazao kao neobično popustljiv, tako da je taj događaj uspešno

zataškan. Naravno, ukleta knjiga mu je oduzeta. Svedočanstva o ovim događajima delimično su objavljena 1938. godine u časopisu *Nju Meksiko historikal riviju*, iz arhive inkvizicijskih sudova. Ipak, priča nam ne daje nijedan podatak o tome kako i gde je završila pomenuta knjiga. Uz nešto malo mašte, to će doznati kad pročitate epizodu

Magičnog Vетra koja je pred vama. Takve demonske knjige bile su laička paralela demonološkim naučnim traktatima iz šesnaestog i sedamnaestog veka koji su pokušali da klasifikuju i prebroje paklena stvorenja. Recimo, Žan Vijer je u svom delu *De praestigiis daemonum* (1564) tvrdio da je broj āavola u Luciferovoј službi tačno 7.409.127. Kad su Španci kročili na američko tlo i tamo naišli na

impozantne hramove i drevne svete simbole, pomislili su da se nalaze u predvorju samog pakla. Vojnik Sijeza de Leon, koji je obišao Peru u periodu od 1540. do 1550. godine, izjavio je da su osvajači već razorili sva velika domorodačka svetišta: „Hramovi su pali“, pisao je, „idoli su uništeni i zamjenjeni krstom za isterivanje āavola.“ Otkriće Novog sveta drastično je promenilo raniju demonologiju. Paklene horde su identifikovane s božanstvima drugih kultura koje je trebalo pobediti i prebrisati. Što se evropskih konkistadora tiče, Indiosi, starosedeoci, crnci afričkog porekla, svi su smatrani slugama čudovišnih i monstruoznih božanstava. (Tek će kasnije jezuiti počeli da smatraju „divlje“ narode „dobrima“ jer su bili bliži prirodi.) Posle nekoliko vekova H. P. Lavkraft se ponovo dotakao teme okultnih božanstava u svom delu *Nekronomikon*, ezoteričnoj knjizi ispunjenoj zastrašujućim i tuđinskim stvorenjima. Premestivši demonologiju u margine fikcijske književnosti i postavivši je u kosmičku dimenziju, Lavkraft (prikazan na portretu R. Keloua) poprilično je doprineo pročišćavanju ideje zla iz kolonijalističkih i rasističkih ostataka. Mi smo pokušali da krenemo njegovim stopama...

HOGANOV LEŠINAR

SCENARIO: MANFREDI

CRTEŽ: FRIZENDA

